

Avondcompetitie ronde 1: WLC B – HSC A

Na promotie te maken in het afgelopen seizoen mag WLC B toetreden in de hoofdklasse van de avondcompetitie. Jasper Krenning, Tobias Jacobs, Niels Feijen en Max Quintus hebben vorig jaar in de eerste klasse, met behulp van vaste invallers Nino Messaoudi en Jarich Haitjema, het volledige aantal matchpunten binnen weten te slepen. Gezien het veld waarin we nu terecht zijn gekomen betwijfel ik of dit voor herhaling vatbaar is, om het licht uit te drukken, maar de strijdlustigheid is zeker aanwezig. Onder andere bij niemand minder dan Berend Ruben, die ons dit jaar mag komen versterken bij ons entree, maar ook zeker bij de rest van de ploeg. Daarover en meer volgt in de partijverslagen die de WLC-ers hebben gemaakt van deze binnenkomstwedstrijd. Ik presenteer u de volgende opstelling:

WLC B	(1926)	-	HSC Helmond A	(1933)	-
Berend Ruben	(2045)	-	Johan Wuijts	(1982)	-
Jasper Krenning	(1866)	-	Hugo Faber	(1971)	-
Max Quintus	(1884)	-	Pascal Boudewijns	(1959)	-
Nino Messaoudi	(1909)	-	Pim Blijlevens	(1819)	-

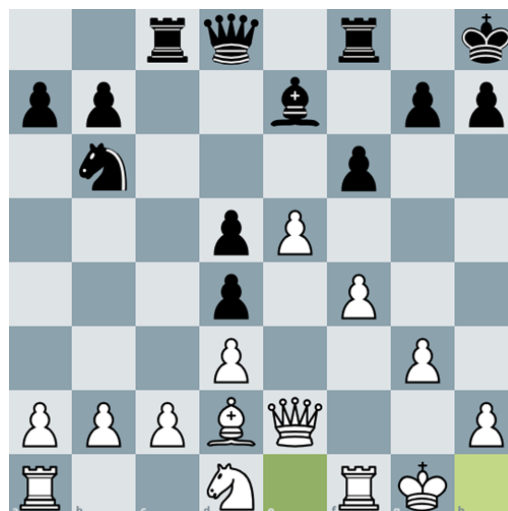
Berend, nu de sterkste speler van onze ploeg, mag het op bord 1 gaan laten zien. Nino, deze wedstrijd invaller voor Tobias, is op bord 4 geplaatst. De gedachte hierachter is dat, als zij 1,5 uit 2 kunnen scoren, er slechts een halfje nodig is op de middelste twee borden om gelijkspel te spelen. Was dit een briljante strategie, of heeft de teamleider de spelersvolgorde compleet uit de duim gezogen en is dit een poging om het achteraf te verfraaien? Dat zijn vragen waar de wetenschap nog altijd geen antwoord op heeft. Goed. Genoeg fratsen, op naar wat schaakinhoud. We komen binnen op bord 2, waar Jasper Krenning een bekende tegenstander tegenover zich plaats ziet nemen:

Bord 2: Jasper Krenning – Hugo Faber

We komen er in na zet 15, het is gelijk en potentieel voor beide kanten.

Na nog wat gerommel en panikerende reacties schrokt de klok de tijd op en trekt wit aan het kortste eind in de finale van de partij. Met wat meer tijd, who knows.....

0-1

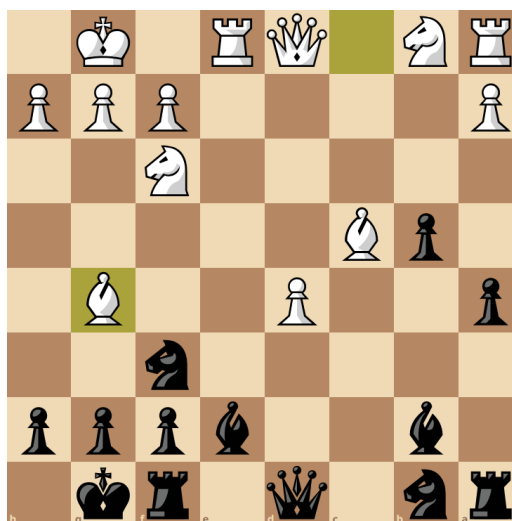
Helaas dus geen spetterende start voor WLC B, ondanks uitstekende speelintenties van Jasper. Het volgende bord dat we bezoeken is bord 3. Kan Max de WLC B-score op gang brengen?

Bord 3: Pascal Boudewijns – Max Quintus

Op het derde bord trof ik Pascal Boudewijns met de zwarte stukken. Dankzij wat gerommel aan beide kanten waren we snel uit theoretische wateren. Wit heeft een pion opgegeven en zwart heeft 'm uiteindelijk teruggewonnen. Daarbij heeft wit wel een stevige vrijpion op het mooie centrale veld d5, waarbij het voorlopig nog maar de vraag is of zwart deze op kan halen zonder ten onder te gaan aan tactieken. Na zet **13.Lg5** wordt de diagramstelling bereikt. De pion op d5 kan hier nog niet geslagen worden.

Allebei hadden we tot dit punt al ruim de tijd genomen, volgens mij hadden we bij elkaar opgeteld nog geen 40 minuten op de klok meer, ondanks het lage zetaantal. Zwart staat hier behoorlijk goed, want met h6-g5 kan de pion op d5 worden weggewerkt. Zwart houdt wel wat verzwakkingen over, maar wit kan hier niet gemakkelijk gebruik van maken.

13..Pbd7?? Om het analysecommentaar van een dubbeldid te parafraseren "Oh, ja, dat is onhandig". Het kost Pascal terecht niet veel tijd om het beste antwoord te vinden. **14.d6!** en het stuk gaat verloren. Het was niet makkelijk om mezelf na zo'n blunder bij elkaar te rapen, maar ik voorzag dat ik nog wel flink kon gaan etteren na het stukverlies. Je moet ook haast wel, je bent het toch je team verschuldigd om het in elk geval te proberen. Met deze gedachte speelde ik door.

14..Lxd6 15.Dxd6 Lxf3 16.Lxf6?! is positioneel wat onhandig. Afruilen is vaak een goed idee na stukwinst, maar omdat de zwarte toren na **16..Pxf6 17.Dxd8 Tfxd8 18.gxf3** op de d-lijn komt te staan, kan wit nog altijd de stukken op de damevleugel niet ontwikkelen. Zolang dat niet gebeurt voelt de stelling als of zwart degene is met een materiaalvoorstand. **18..Tac8 19.Lb3 Td3 20.Te3 Txe3 21.fxe3 Tc1+** brengt ons bij de volgende stelling, zie linkerzijde.

Het bord is flink opgeruimd, maar dankzij de pionnenconstructie en zwarts actieve toren is het voor wit bedrieglijk lastig om een plan te verzinnen, zeker met gelimiteerd tijdsbestek. Voorlopig zitten wits paard en toren vastgelijmd aan het bord. Wit heeft een redelijk voordeel op de klok, maar in de loop van de volgende zetten verdwijnt dit voordeel rap.

22.Kf2 is de beste optie. Je moet als wit zijnde richting de damevleugel om de stukken te bevrijden en/of pion a5 te dreigen. **22..Pd7 23.Ke2 Th1 24.Kd3 Pe5+ 25.Ke4 Pd7** (hier heb ik niets beter dan herhalen) **26.f4 Kf8 27.Kd3 Pc5+?!** Beter was **27..Pb6**, dreigt de loper te winnen met a4 en vormt geen obstructie op de c-lijn. **28.Kd4** en de stelling is weer in balans. Wit had met **28.Kc4** richting a5 kunnen wandelen, waarna hij uiteindelijk zijn stukken kan bevrijden.

28..Tc1 29.Lc4 en mijn tegenstander doet een remiseaanbod, maar de tijd van mijn tegenstander was inmiddels onder de halve minuut gekropen. Ik had al eerder op de andere borden lopen kijken en mijn inschatting was dat dit resultaat wel eens de wedstrijd zou kunnen gaan bepalen, dus speelde ik door met **29..Pa4**. Ik moet bekennen dat ik mij de fijne details van de stelling niet bewust was dankzij de tijdsituatie, maar ik zag dat wit behoorlijk moest uitkijken voor 30..Pc3 en in sommige lijnen Pb2. Het afslaan van remise werpt onmiddellijk zijn vruchten af, want nog voor mijn tegenstander 30.Kd3 kon spelen gaat hij door zijn vlag. Al met al mag ik van geluk spreken dat ik deze heb weten te winnen, dan al niet op slinkse wijze, gezien hoe ik de middenfase heb gespeeld...

0-1

De verwickelingen nemen toe. 1-1 is de stand, en bord 1 is de volgende waarbij het resultaat wordt getekend. Daar waar twee schakers in een soort gemeenschappelijke déjà-vu elkaar treffen:

Bord 1: Johan Wuijts – Berend Ruben

Ik mocht het 1 Oktober opnemen tegen Johan Wuijts. Ik had toevallig deze speler al eerder tegenover me, namelijk bij de laatste ronde van het WLC weekend toernooi. Toen, na een redelijk ingewikkelde opening, had ik hem al vroeg op laffe wijze in het middenspel een remise aangeboden. Het was voor mij een lang weekend geweest en ik vond het op dat moment van het toernooi wel allemaal mooi geweest. En zo geschiedde het, een snelle remise partij. Toen had ik de witte stukken. Ik had me voorgenomen deze keer wat strijdvaardiger te zijn.

*In de openingsvariant die we speelden geeft zwart een pion in ruil voor wat activiteit. Daarnaast heeft wit een ver vooruitgeschoven pion die in de meeste gevallen uiteindelijk wel teruggewonnen zou worden. Naarmate de wedstrijd vorderde stond wit echter nog steeds die ene pion voor, en het idee dat ik actievere stukken had dan wit leek te verdwijnen. En zo was het dat ik na zet **26: b4 (=)** (diagram) een remise aanbod kreeg. En dat was niet heel vreemd. Hoewel wit een zeer minimaal voordeel had na de opening gaf de engine intussen al vanaf zet 16 een vlakke lijn: een evaluatie van +0.0. Ook leken zijn teamgenoten het niet heel slecht te doen op de andere borden. Ik had echter een klein voordeel op de klok en dacht een manier te zien om de pion terug te winnen. Daarnaast had ik me vooraf ingenomen iets strijdvaardiger te zijn dan onze vorige ontmoeting.*

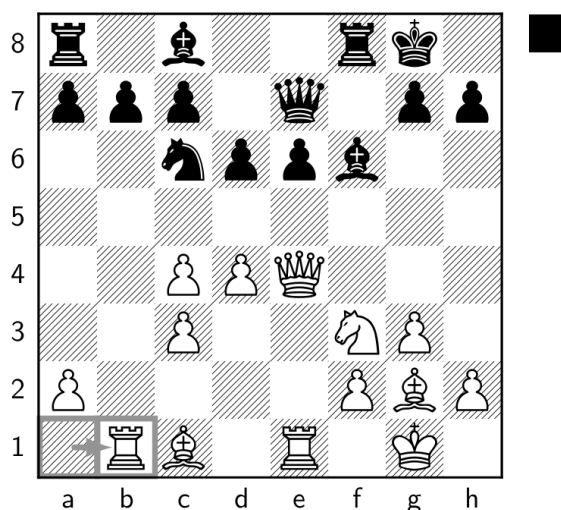

Ik besloot dus het aanbod niet aan te nemen en speelde 26... Lxe4, met het idee dat er na 27. dxe4 en het afruilen van torens, de pion op c4 zou vallen. Die resulterende stelling is overigens nog steeds potremise, maar in dat moment had ik foutief het idee dat er misschien nog iets te halen zou zijn. Wellicht zou ik daar ook het kleine voordeel op de klok bij nodig hebben. Wit begaat hier echter zijn enige grote fout en slaat de loper terug met de f pion. 27. fxe4. Dit staat 27.. Txd3 toe waardoor de positie van wit meteen een stuk instort. Daar bleek wit zich niet meer van te kunnen herstellen en na wat afruilen volgde er een dame eindspel waarbij ik wat pionnetjes meer had. Na het ontlopen van de vele schaakjes had wit geen antwoord meer. 0-1

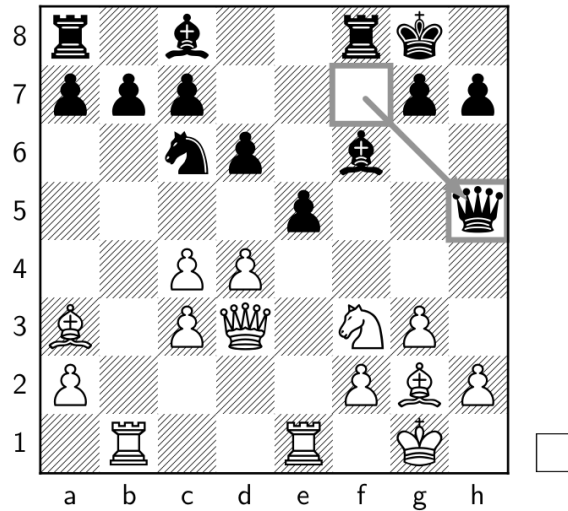
Dankzij het ijzersterke spel van Berend bereikt WLC B het halverwegepunt. Moeten deze underdogs genoeg nemen met een gelijkspel, of kan Nino aanspraak maken op wedstrijdwinst?

Bord 4: Nino Messaoudi – Pim Blijlevens

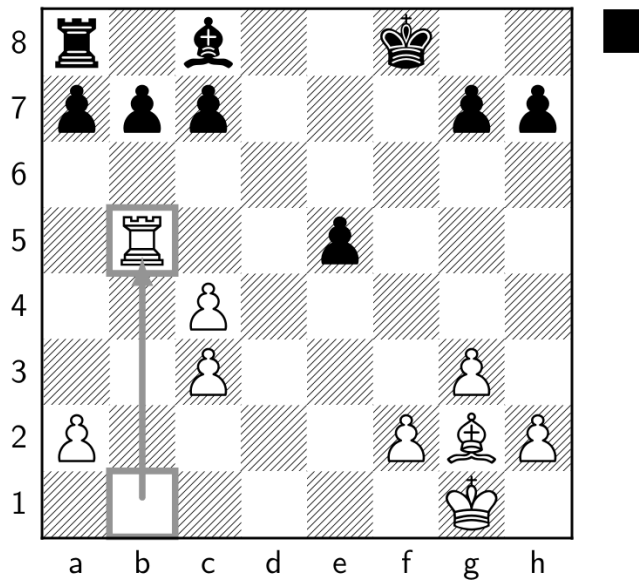
Dinsdagavond kreeg ik het Hollands tegen. Ik vind het altijd lastig om tegen het Hollands te spelen, omdat ik de typische stellingen niet goed begrijp. Ooit hoorde ik dat als je e4 tegen het Hollands kan spelen, het altijd goed is. Dus toen ik de kans kreeg, ging ik er maar voor. We komen in de volgende stelling

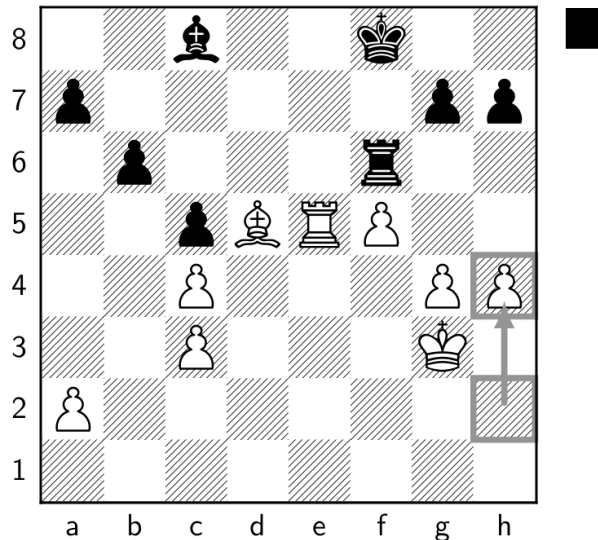
Wit heeft meer ruimte, een open b-lijn en daarmee druk op b7. Daartegenover heeft wit wel een dubbel pion, en staan het paard, de loper en dame elkaar een beetje in de weg. Een goed moment voor zwart om te breken in het centrum met 13...e5! En na 14 Ba3 Qf7 15 Qd3 Qh5 had ik het gevoel dat ik de grip op de partij aan het verliezen was.

Zwarts stukken staan al een stuk actiever dan een paar zetten geleden. De loper dreigt naar f5 te komen en de f-lijn is open voor zwart. Bovendien begint mijn centrum er steeds zwakker uit te zien. Gelukkig vond ik hier de combinatie 16 dxe5 Nxe5 17 Nxe5 Bxe5 18 Qd5+ Qf7 19 Qxf7+ Kxf7 20 Rxe5 dxe5 21 Bxf8 Kxf8 22 Rb5

En e5 valt. Of dit eindspel winnend is kon ik niet beoordelen, wit staat een pion voor, maar wel een dubbele c-pion. Aan de andere kant is het niet zo makkelijk voor zwart om te ontwikkelen door de zwakke pion op b7. Praktisch is dit een fijne stelling om te spelen voor de winst aangezien ik minder tijd had. 22...Rb8 23 Rxe5 Bd7 24 f4 b6 25 Kf2 c5 26 Ke3 Rd8 27 Bd5 Bc8 28 f5 Rd6 29 Kf4 Rf6 30 g4 Rh6 31 Kg3 Rf6 32 h4.

Voor mijn gevoel had ik deze fase sterk gespeeld. Mijn koning is erg actief, terwijl zwart ingesloten raakt. Nadat de toren is teruggedreven naar f6 wilde ik Kf4 en daarna g5 spelen, waarna zwart bijna geen velden meer over heeft. Helaas miste ik de sterke zet van zwart 32...h5! 33 Be6. Dit dwingt mij eigenlijk om lopers te ruilen. 33 g5 kan helaas niet met mijn koning nog niet op f4. En mijn koning alsnog op f4 zetten werkt niet meer vanwege 33 Kf4 hxg4 34 Kxg4 Rg6+ 35 Kf4 Rg1, nog steeds prima voor wit maar niet meer waar ik op hoopte. Het toreneindspel na 33...Bxe6 34 Rxe6 Rf7 35 Rc6 Ke7 36 Kf4 hxg4 37 Kxg4 gaf mij nog steeds goede winstkansen.

Helaas stopt de analyse hier, omdat ik op dit punt onder de 5 minuten kwam en niet meer genoteerd heb. Ik had de keus om te breken met f6 of h6 en daarmee een vrijpion te creëren. Ik koos ervoor om f6 te spelen en mijn h pion over te houden als vrijpion. Een logische keus in een koning en pion eindspel, omdat de pion ver verwijderd is van de damevleugel. In dit toren eindspel had ik echter beter mijn f pion kunnen houden, omdat het nu onmogelijk was om progressie te boeken met de pion op h6 en de koning op h7. Ik probeerde nog op de winst te spelen door met mijn koning naar de damevleugel te rennen. Maar dit leverde niks op en zorgde ervoor dat ik zelfs degene was die accuraat moest verdedigen op het eind. Dankzij mijn teamgenoten was mijn remise gelukkig genoeg voor de teamwinst, zoals wel vaker vorig seizoen ;).

Zo komen we toch weer mooi weg. Twee potentieel zeer belangrijke matchpunten voor WLC B zijn binnengeharkt. Wie weet waar die nog van pas zullen komen...

Volgende speelronde is op dinsdag 29 oktober in de Hoeksteen tegen EGS A. Komt dat zien!

WLC B	(1926)	2½	HSC Helmond A	(1933)	1½
Berend Ruben	(2045)	1	Johan Wuijts	(1982)	0
Jasper Krenning	(1866)	0	Hugo Faber	(1971)	1
Max Quintus	(1884)	1	Pascal Boudewijns	(1959)	0
Nino Messaoudi	(1909)	½	Pim Blijlevens	(1819)	½